

Dosarul nr. 2ra-1441/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Central (jud. S. Dimitriu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând demersul lui Alexandr Cevîcelov, Elenei Sajina și Irinei Volcenco cu privire la solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție de a emite un aviz consultativ cu privire la explicarea modului de aplicare a dispozițiilor art. 56 CPC.

constată:

La 9 decembrie 2016, SA „Termoelectrica”, în interesele ÎMGFL nr. 2 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandr Cevîcelov, Elenei Sajina și Irinei Volcenco cu privire la încasarea datoriei.

Prin hotărârea din 18 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Central, a fost admisă parțial acțiunea.

A fost încasată din contul lui Alexandr Cevîcelov, Elenei Sajina și Irinei Volcenco, în mod solidar, în beneficiul ÎMGFL nr. 2 suma de 23440,17 lei cu titlu de datorie la plata serviciilor de furnizare a energiei termice (formată în perioada decembrie 2013 – august 2016 inclusiv).

A fost încasată din contul lui Alexandr Cevîcelov, Elenei Sajina și Irinei Volcenco, în mod solidar, în beneficiul SA „Termoelectrica” suma de 703,20 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca fiind prescrisă.

Prin încheierea din 27 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Central, a fost corectată eroarea materială evidentă din cuprinsul hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Central pronunțată la data de 18 septembrie 2017 și anume, a fost substituită sintagma referitor la data pronunțării: 13 martie 2017 cu sintagma corectă ce ține de data pronunțării 18 septembrie 2017.

Prin decizia din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse din lipsă de temei apelurile declarate de ÎMGFL nr. 2 și Alexandr Cevîcelov și menținută hotărârea primei instanțe.

La 25 mai 2018, Elena Sajina, Alexandr Cevîcelov și Irina Volcenco au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, iar în cazul în care greșeala judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs, de a întoarce cauza la o nouă examinare la instanța de apel.

La 25 mai 2018, Elena Sajina, Alexandr Cevîcelov și Irina Volcenco au depus un demers cu privire la solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție de a emite un aviz consultativ cu privire la explicarea modului de aplicare a dispozițiilor art. 56 CPC.

În motivarea demersului au invocat că există o neclaritate în aplicarea art. 56 alin. (1) CPC, în partea definirii drepturilor recurentului ca participant la proces în instanța de apel și anume, ce ține de darea explicațiilor orale și scrise, în lumina primei propoziții a art. 382 CPC, care stabilește că instanța de apel este obligată să asculte explicațiile participanților la proces prezenți în ședința de judecată.

Neclaritatea aplicării normei procesuale constă în faptul dacă participantul la proces, fără educație juridică și practica participării la procedurile judiciare, are dreptul de a citi în ședință de judecată, explicația scrisă pregătită la solicitarea instanței de apel, deoarece în procesul examinării dosarului, la 15 februarie 2018, Curtea de Apel Chișinău a refuzat lui Alexandr Cevîcelov să citească explicația pregătită, la solicitarea instanței de apel, în formă scrisă.

Având în vedere prevederile art. 20 alin. (1) din Constituția RM, art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, pct. 38 din Avizul CCJE nr. 11 din 18 decembrie 2008 privind calitatea hotărârilor judecătorești, au remarcat că privarea lui Alexandr Cevîcelov, fără educație juridică și practica participării la procedurile judiciare, de dreptul de a citi în ședință de judecată explicația scrisă la cauză pregătită la solicitarea instanței de apel, nu corespunde noțiunii de proces efectiv și îi încalcă dreptul la un proces echitabil.

Au solicitat emiterea unui aviz consultativ de către Plenul Curții Supreme de Justiție cu privire la explicarea modului de aplicare a dispozițiilor art. 56 CPC și anume dacă participantul la proces, fără educație juridică și practica participării la procedurile judiciare, are dreptul de a citi în ședință de judecată explicația scrisă.

Studiind materialele dosarului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că demersul înaintat de Elena Sajina, Alexandr Cevîcelov și Irina Volcenco cu privire la solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție de a emite un aviz consultativ cu privire la explicarea modului de aplicare a dispozițiilor art. 56 CPC este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 12² alin. (1) CPC, dacă în procesul judecării cauzei într-o instanță de judecată se atestă dificultăți la aplicarea corectă a normelor de drept material sau procedural, instanța de judecată solicită Plenului

Curții Supreme de Justiție, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să emită un aviz consultativ cu privire la modul de punere în aplicare a legii. Avizul consultativ se publică pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, în cazul în care instanța de judecată respinge demersul participanților la proces privind solicitarea unui aviz consultativ din partea Plenului Curții Supreme de Justiție, aceasta va emite o încheiere nesusceptibilă de recurs.

Raportând la caz prevederile normei enunțate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că instanța de judecată solicită Plenului emiterea unui aviz consultativ doar în cazul în care întimpină dificultăți la aplicarea legii materiale ori procesuale.

În speță, însă nu sunt prezente careva dificultăți la aplicarea art. 56 CPC, această normă fiind clară și expresă în aplicare.

Ca urmare, nu se atestă o necesitate de a sesiza Plenul Curții Supreme de Justiție în vederea emiterii unui aviz consultativ pe marginea aplicării art. 56 CPC, fapt ce impune respingerea demersului Elenei Sajina, lui Alexandr Cevîcelov și Irinei Volcenco cu privire la solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție de a emite un aviz consultativ.

În conformitate cu art. 12² alin. (1), (2), 269-270 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge demersul lui Alexandr Cevîcelov, Elenei Sajina și Irinei Volcenco cu privire la solicitarea Plenului Curții Supreme de Justiție de a emite un aviz consultativ cu privire la explicarea modului de aplicare a dispozițiilor art. 56 CPC.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Dosarul nr. 2ra-1441/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Central (jud. S. Dimitriu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Elena Sajina, Alexandr Cevîcelov și Irina Volcenco

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 împotriva lui Alexandr Cevîcelov, Elenei Sajina și Irinei Volcenco cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse din lipsă de temei apelurile declarate de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 și Alexandr Cevîcelov și menținută hotărârea din 18 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Central, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 9 decembrie 2016, SA „Termoelectrica”, în interesele ÎMGFL nr. 2 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandr Cevîcelov, Elenei Sajina și Irinei Volcenco cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit contractului de livrare a energiei termice în apa caldă nr. 6002 din 7 iunie 2006 încheiat între SA „Termoelectrica” și ÎMGFL nr. 2, ultimul și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Astfel, din cauza neonorării obligațiilor de plată, la 12 octombrie 2016 datoria ÎMGFL nr. 2 la consumul de energie termică constituie suma de 31047242,50 lei, devenind de fapt debitorul SA „Termoelectrica”.

În urma consumului de energie termică, ÎMGFL nr. 2 a prestat la rândul său servicii de gospodărire comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică la toți proprietarii, chiriașii, locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile a

blocurilor locative gestionate, care au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat, astfel că au obligația de a achita în termen contravaloarea serviciilor, conform facturilor (chitanțelor) primite.

ÎMGFL nr. 2 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv nu a acționat în judecată pârâții pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 52552,78 lei, acumulată pentru perioada de până la 31 august 2016, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și altor cheltuieli de judecată.

Cu referire la prevederile art. 73 CPC și art. 599 alin. (1) Cod civil, a menționat că pentru a evita ca la scadență debitorul să apară insolubil, legea acordă creditorilor anumite mijloace de conservare a patrimoniului debitorului lor, care constau în preîntâmpinarea pierderii unui drept subiectiv din patrimoniul debitorului. Una din astfel de măsuri este acțiunea oblică, care în esență are ca scop conservarea patrimoniului sau a unei părți din patrimoniul debitorului.

Prin urmare, SA „Termoelectrica” este în drept de a-și exercita dreptul de a se adresa în instanța de judecată cu acțiune în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale unor alte persoane prin acțiunea oblică, întrunind toate condițiile prevăzute în art. 589-599 Cod civil, or, are un interes legitim de a conserva creanța ÎMGFL nr. 2 la consumul de energie termică.

A indicat că potrivit informației din Extrasul contului personal nr. 241054, pârâții sunt chiriașii și locatarii apartamentului nr. X din str. XXXXX mun. XXXXX, iar în baza contului personal deschis la ÎMGFL nr. 2 pe numele pârâților, ultimii au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volumul deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Potrivit informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ comunale pentru apartamentul X din str. XXXXX mun. XXXXX, în perioada de până la 31 august 2016, pârâții au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 52552,78 lei.

Având în vedere prevederile art. 25 alin. (5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, a obiectat că în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul dacă a fost sau nu încheiat un contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate. Or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația de a achita serviciul prestat.

Cu referire la prevederile art. 512 alin. (1), 514, 572 Cod civil, a remarcat că obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarului, proprietarului, locatarului apartamentului.

A relatat că pârâții au negat în totalitate obligațiile de plată, deși au fost înștiințați prin intermediul facturilor de plată și reclamației despre riscul de a fi acționați în judecată în cazul neachitării plăților restante.

Până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, pârâții nu au întreprins nicio acțiune privind stingerea datoriei pentru energia termică.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 599-601 Cod civil, art. 512, 514, 530, 572, 602, 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, art. 25 din Legea

serviciilor publice de gospodărire comunală, art. 51 din Legea cu privire la locuințe, art. 9, 28, 70 alin. (1), 73, 166, 167, 174-177, 248 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar din contul lui Alexandr Cevîcelov, Elenei Sajina și Irinei Volcenco în beneficiul ÎMGFL nr. 2 a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă totală de 52552,78 lei acumulată în perioada de până la 31 august 2016, precum și încasarea în mod solidar din contul lui Alexandr Cevîcelov, Elenei Sajina și Irinei Volcenco în beneficiul SA „Termoelectrica” a taxei de stat în sumă de 1576,58 lei.

Prin hotărârea din 18 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Central, a fost admisă parțial acțiunea.

A fost încasată din contul lui Alexandr Cevîcelov, Elenei Sajina și Irinei Volcenco, în mod solidar, în beneficiul ÎMGFL nr. 2 suma de 23440,17 lei cu titlu de datorie la plata serviciilor de furnizare a energiei termice (formată în perioada decembrie 2013 – august 2016 inclusiv).

A fost încasată din contul lui Alexandr Cevîcelov, Elenei Sajina și Irinei Volcenco, în mod solidar, în beneficiul SA „Termoelectrica” suma de 703,20 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest, a fost respinsă acțiunea ca fiind prescrisă.

Prin încheierea din 27 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Central, a fost corectată eroarea materială evidentă din cuprinsul hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Central pronunțată la data de 18 septembrie 2017 și anume, a fost substituită sintagma referitor la data pronunțării: 13 martie 2017 cu sintagma corectă ce ține de data pronunțării 18 septembrie 2017.

Prin decizia din 15 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse din lipsă de temeii apelurile declarate de ÎMGFL nr. 2 și Alexandr Cevîcelov și menținută hotărârea primei instanțe.

La 25 mai 2018, Elena Sajina, Alexandr Cevîcelov și Irina Volcenco au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, iar în cazul în care greșeala judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs, de a întoarce cauza la o nouă examinare la instanța de apel.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2018, considerând-o ilegală și nefondată, care încalcă legislația națională și normele Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Au menționat că din cererea de apel suplimentară și din explicațiile scrise la apel rezultă direct că obiectul principal al apelului este dezacordul cu corectitudinea și legalitatea calculării sumelor pe care dâșii urmează să le achite.

Astfel, au indicat la eroarea tehnică a primei instanțe admisă la calcularea sumelor, deoarece informația ÎM „Infocom” despre achitarea serviciilor locativ-comunale, nu poate servi drept dovadă veridică și suficientă a circumstanțelor, care au importanță în soluționarea cauzei, or, nu sunt indicate volumele consumate a energiei termice, fiind indicate doar sumele bănești.

Totodată, în această dovadă scrisă, ÎM „Infocom” a indicat incorect momentul de încetare a calculului separat al sumelor pentru încălzirea apei calde.

Instanța de apel nu a luat în considerație faptul că prima instanță a ignorat prevederile subpunctului 1 pct. 1 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 2002, considerând că este declarativă și că nu a aplicat prevederile art. 593 alin. (2), (3), 596, 603 (1) și 617 alin. (5) Cod civil.

Prin urmare, la emiterea deciziei din 15 februarie 2018 instanța de apel nu a aplicat normele de drept care trebuiau a fi aplicate și anume, prevederile pct. 9 din Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice, pct. 3, 9 lit. a), 11, 17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă și pct. 17 din anexa nr. 5 din Regulament.

La fel, instanța de apel a ignorat prevederile art. 20 alin. (1) din Legea privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, art. 51 din Legea cu privire la locuințe, precum și prevederile din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală și Legea privind protecția consumatorilor.

Au mai notat că instanța de apel a ignorat și prevederile art. 593 alin. (2), (3), 596, 603 alin. (1) Cod civil, considerând că data de la care trebuie să se calculeze mărimea datoriei de plată pentru energie termică a fost determinată incorect de instanța de fond.

Reieșind din prevederile art. 514 Cod civil, art. 1 și 2 din Legea cu privire la unele măsuri referitor la procedura falimentului SA „Termocom”, din Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Raportului privind executarea Legii cu privire la unele măsuri referitor la procedura falimentului SA „Termocom”, au menționat că responsabilitatea de executare a obligațiilor de către ÎMGFL nr. 2 în față de SA „Termoelectrica” începe să curgă numai din 1 decembrie 2014, data la care intră în vigoare contractul de vânzare – cumpărare a subansamblului funcțional al SA „Termocom”.

Prin urmare, și cererea SA „Termoelectrica” de a încasa în favoarea ÎMGFL nr. 2 datoria de plată a energiei termice a apărut pentru SA „Termoelectrica” la fel la 1 decembrie 2014, concluzie care este confirmată prin refuzul SA „Termoelectrica” de a executa ordinul primei instanțe de prezentare a dovezilor precum că datoria ÎMGFL nr. 2 este inclusă în subgrupul funcțional achiziționat de SA „Termoelectrica”.

Având în vedere prevederile art. 26, 27, 56, 376 CPC, au subliniat că Curtea de Apel Chișinău, la examinarea cauzei, a ignorat prevederile din Codul de procedură civilă care determină ordinea de examinare a cauzei și acordă drepturi de procedură relevante.

Drept urmare, încălcând prevederile art. 381 alin. (2) CPC, Curtea de Apel Chișinău i-a privat de dreptul de a cunoaște cum instanța de apel a înțeles motivele înaintării cererii de apel, precum și conținutul dovezilor noi prezentate în instanța

de apel și alte date care sunt necesar de examinat pentru verificarea legalității și întemeierii deciziei.

Totodată, instanța de apel a încălcat și prevederile art. 383 alin. (1) CPC prin refuzul de a cerceta probele din cauză, prin ce i-a privat de dreptul lor de a atrage atenția și de a da explicații instanței cu privire la fiabilitatea și veridicitatea probelor prezentate de intimat.

Au relatat că în ședința de judecată din 13 iunie 2017, în prima instanță, Alexandr Cevîcelov a înaintat o cerere de anexare a probelor, care însă a fost refuzată, fiind invocat că probele nu sunt certificate în modul corespunzător, toate probele sunt certificate în același timp, dar nu fiecare probă separat.

Prin refuzul primei instanțe de a primi cererea de anexare a probelor, instanța a interpretat greșit prevederile Codului de procedură civilă care reglementează ordinea de certificare a probelor scrise, încălcând astfel prevederile art. 56 alin. (1) CPC.

Au evidențiat că la emiterea deciziei recurate, instanța de apel a ignorat nu doar prevederile din legislația națională, dar și prevederile art. 6 din CEDO și art. 1 al Protocolului 1 din CEDO.

La 24 iulie 2017, SA „Termoelectrica” a depus referință la recursul declarat de Elena Sajina, Alexandr Cevîcelov și Irina Volcenco, solicitând respingerea recursului declarat și menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2018.

Prin încheierea din 25 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, cauza a fost ridicată de la examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului declarat de Elena Sajina, Alexandr Cevîcelov și Irina Volcenco împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2018, și remisă la Curtea de Apel Chișinău în vederea emiterii unei decizii suplimentare pe marginea cererii SA „Termoelectrica” de alăturare la apelul declarat de ÎMGFL nr. 2 împotriva hotărârii din 18 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Central, precum și pe marginea cererii de apel declarate de Elena Sajina și Irina Volcenco împotriva hotărârii din 18 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Central.

Prin decizia suplimentară din 11 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de ÎMGFL nr. 2, la care s-a alăturat SA „Termoelectrica” și de Alexandr Cevîcelov, în temeiul art. 62 alin. (4) CPC, în interesele coparticipanților Elena Sajina și Irina Volcenco.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 19 martie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 96 vol. II), însă careva date care ar indica la recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la 25 mai 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Elena Sajina, Alexandr Cevîcelov și Irina Volcenco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Elena Sajina, Alexandr Cevîcelov și Irina Volcenco, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Elena Sajina, Alexandr Cevîcelov și Irina Volcenco ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Elena Sajina, Alexandr Cevîcelov și Irina Volcenco se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic